

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 236

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 23 martie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE		
Decizia nr. 725 din 5 noiembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală	2-5	403.	— Ordin pentru modificarea Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 840/2018 privind aprobarea regulilor de confirmare din punctul de vedere al datelor clinice și medicale la nivel de pacient pentru cazurile spitalizate în regim de spitalizare continuă și de zi, precum și a metodologiei de evaluare a cazurilor neconfirmate din punctul de vedere al datelor clinice și medicale pentru care se solicită reconfirmarea	10
Decizia nr. 848 din 12 decembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 40, în ansamblu, și ale art. 40 pct. 4, 5 și 6, în special, din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare	5-8	ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		12.	— Normă privind autorizarea fondului de pensii ocupaționale	11-15
474/402. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.782/576/2006 privind înregistrarea și raportarea statistică a pacienților care primesc servicii medicale în regim de spitalizare continuă și spitalizare de zi	9	8.	— Circulară privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României	15
		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 725**

din 5 noiembrie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. (1) lit. c)
din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Andrei Gheorghe Beiușan, Gheorghe Beiușan și Livia Mitrică în Dosarul nr. 273/35/2017/a1 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori — Judecătorul de cameră preliminară. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 422D/2018.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorii excepției, domnul avocat Răzvan Doseanu, cu delegație depusă la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorilor excepției de neconstituționalitate, care depune la dosar înscrisuri. În continuare, precizează elemente de fapt ale cauzei. Organele de securitate națională întocmesc un proces-verbal de constatare, potrivit art. 61 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, înaintând și o notă de informații clasificate. Spre deosebire de vechea reglementare, noul Cod de procedură penală reglementează patru modalități de sesizare, dintre care nouitatea este constituită de procesele-verbale de constatare, care nu constituie mijloc de probă. Organele de securitate naționale, prin mijloacele avute la dispoziție, constată săvârșirea unor infracțiuni de drept comun și declanșează procesul penal prin sesizarea directă a organului de urmărire penală. Textul este neconstituțional deoarece nu precizează că organele de securitate națională întocmesc procese-verbale de constatare doar în cazul constatării săvârșirii unor infracțiuni în legătură cu atribuțiile lor de serviciu, ci precizează că acestea întocmesc procese-verbale în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu. În continuare, face referire la dispozițiile art. 21 din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României. De asemenea, arată că pot fi audiate ca martori persoanele care întocmesc procesele-verbale de constatare, potrivit art. 114 alin. (4) din Codul de procedură penală, inclusiv persoanele care își desfășoară activitatea în cadrul organelor de stat cu atribuții în domeniul securității naționale. Astfel, se încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul la viață privată.

4. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției, ca neîntemeiată, arătând că dispoziția criticată a mai

făcut obiectul controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare. Legiuitorul a prevăzut obligativitatea organelor enumerate de text de a întocmi procese-verbale de constatare pe care să le înainteze organului de urmărire penală în toate acele ipoteze în care aceștia au suspiciunea rezonabilă cu privire la săvârșirea unei infracțiuni. Apreciază că, prin această dispoziție legală, legiuitorul a înțeles să mărească sfera situațiilor în care organul de urmărire penală este sesizat, alăturând denunțului, plângerii și sesizării din oficiu și aceste procese-verbale de constatare întocmite în temeiul art. 61 din Codul de procedură penală. Prin posibilitatea audierii persoanelor care întocmesc aceste procese-verbale, legiuitorul a dorit să confere o garanție persoanei vizate de un asemenea proces-verbal pentru a putea contracara aspectele reținute într-un astfel de act, cu atât mai mult cu cât acesta poate fi catalogat ca o acuzație în materie penală. Astfel, această dispoziție reprezintă o respectare a prevederilor art. 6 paragraful 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Întocmirea procesului-verbal reprezintă doar momentul declanșator al unei eventuale investigații penale, neconducând automat la o soluție de condamnare. Cele sesizate într-un astfel de document sunt supuse examinării organului judiciar care va exercita sau nu urmărirea penală, va pune în mișcare acțiunea penală, va sesiza sau nu instanța judecătorească, iar aceasta va pronunța o hotărâre pe baza probatoriului administrat și nu doar pe baza procesului-verbal, care constituie un act de sesizare a organului de urmărire penală. Așa fiind, solicită menținerea jurisprudenței Curții Constituționale în materie și respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea penală nr. 31/CP/2017 din 25 august 2017, pronunțată în Dosarul nr. 273/35/2017/a1, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori — Judecătorul de cameră preliminară a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Andrei Gheorghe Beiușan, Gheorghe Beiușan și Livia Mitrică în procedura camerei preliminare.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată că dosarul în care au calitatea de inculpați a fost deschis ca urmare a transmiterii către parchet a unui proces-verbal întocmit în temeiul art. 61 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală de către Serviciul Român de Informații. Făcând referire la reglementarea de la lit. a) și b) ale alin. (1) al art. 61 din Codul de procedură penală, autorii excepției apreciază că aceasta stabilește o regulă de competență funcțională a organelor de constatare, care au obligativitatea de a întocmi procesul-verbal de constatare. Deși lit. a) și b) ale

alin. (1) al art. 61 din Codul de procedură penală prevăd că procesele-verbale se întocmesc în situația constatării săvârșirii unor infracțiuni în legătură cu serviciul de către cei aflați în subordinea organelor de constatare ori pentru infracțiunile care constituie încălcări ale dispozițiilor și obligațiilor a căror respectare o controlează potrivit legii, lit. c) a aceluiași articol reglementează o situație care se abate de la aceste reguli. Astfel, dispoziția criticată prevede că organele de ordine publică și siguranță națională sunt obligate să întocmească un proces-verbal pentru infracțiunile constatate în timpul exercitării atribuțiilor prevăzute de lege.

7. Sintagma „infracțiunile constatate în timpul exercitării atribuțiilor prevăzute de lege” permite acestor organe să întocmească procese-verbale de constatare dincolo de competența lor funcțională și materială și reprezintă un factor neconstituțional și derogator de la scopul pentru care au fost concepute acestea, prin intruziunea nejustificată în viața privată.

8. Apreciază că folosirea sintagmei „în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu” în detrimentul sintagmei „în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu” ale organelor de siguranță națională permite acestora din urmă realizarea unor acțiuni intruzive în viața particulară și de familie a oricărui cetățean, aspect neconstituțional și împotriva ordinii de drept și ordinii constituționale garantate într-un stat democratic.

9. Autorii excepției susțin că, potrivit art. 9 din Legea nr. 14/1992, atribuțiile Serviciului Român de Informații trebuie orientate către securitatea națională a României, iar, potrivit art. 10 din același act normativ, acest organ de securitate națională are obligația de a interveni prin efectuarea de verificări atunci când există situații care aduc amenințări la adresa securității naționale. Așa fiind, este evident că infracțiunea de conflict de interese nu face parte din sfera acelor infracțiuni care aduc atingere securității naționale, întrucât această infracțiune este prin excelență una ce produce consecințe juridice în plan privat.

10. În concluzie, arată că „împotriva unui cetățean au fost efectuate activități de verificare și analiză de către Serviciul Român de Informații, chiar dacă faptele nu reclamă nici măcar tangențial vreo atingere adusă siguranței naționale (domeniu exclusiv de intervenție a acestui serviciu, conform legii de funcționare, nr. 14/1992), situația intruzivă fiind motivată în temeiul art. 61 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală.”

11. **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori — Judecătorul de cameră preliminară** nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Avocatul Poporului** arată că procesele-verbale încheiate de alte organe decât cele de urmărire penală sau instanța de judecată pot constitui mijloace de probă, aspect care nu este de natură să aducă atingere dreptului părților la un proces echitabil, câtă vreme în vederea aflării adevărului aceste acte pot fi combătute cu orice alte probe propuse de părți. În plus, art. 99 din Codul de procedură penală reglementează în mod expres dreptul învinutului sau inculpatului ca atunci când există probe de vinovăție să probeze lipsa de temeinicie a acestora. Mai mult, împotriva înscrisurilor menționate de textele din Codul de procedură penală enunțate se poate formula contestație ce se soluționează de către o instanță de judecată independentă și imparțială, instituită de lege, iar persoana care

se consideră lezată în drepturile sale beneficiază de două grade de jurisdicție. De asemenea, în procesul deliberării, judecătorul verifică și evaluează materialul probator și își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat în cauză, prin coroborarea și aprecierea probelor, și nu prin raportarea exclusivă la procesele-verbale și actele de constatare întocmite de alte organe, cu competență specială. Așadar, judecata se desfășoară de către o instanță independentă și imparțială, în condiții de publicitate, oralitate și contradictorialitate, iar judecătorul își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat, verificând, evaluând și coroborând probele, astfel că informațiile culese imediat după săvârșirea faptei reclamate, în măsura obținerii lor legale, nu pot crea în mod concret riscul unui abuz de procedură. În concluzie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 61 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut: „(1) *Ori de câte ori există o suspiciune rezonabilă cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, sunt obligate să întocmească un proces-verbal despre împrejurările constatate: [...] c) organele de ordine publică și siguranță națională, pentru infracțiunile constatate în timpul exercitării atribuțiilor prevăzute de lege.*”

17. Autorii excepției susțin că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), potrivit căruia, în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 11 alin. (1) referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 referitor la egalitatea în fața legii, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 alin. (3), potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 și 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 61 alin. (1) din Codul de procedură penală, ori de câte ori există o suspiciune rezonabilă cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, sunt obligate să întocmească un proces-verbal despre împrejurările constatate: organele inspecțiilor de stat, ale altor organe de stat, precum și ale autorităților publice, instituțiilor publice sau ale altor persoane juridice de drept public, pentru infracțiunile care constituie încălcări ale dispozițiilor și obligațiilor a căror respectare o controlează, potrivit legii; organele de control și cele de conducere ale autorităților administrației publice, ale altor autorități publice, instituții publice sau ale altor persoane juridice de drept public, pentru infracțiunile săvârșite în legătură cu serviciul de către cei aflați în subordinea ori sub controlul lor; organele de ordine publică și siguranță națională, pentru

infracțiunile constatate în timpul exercitării atribuțiilor prevăzute de lege. Astfel, dispozițiile art. 61 din Codul de procedură penală stabilesc în sarcina mai multor organe obligația de a întocmi procese-verbale de constatare ori de câte ori există o suspiciune rezonabilă cu privire la săvârșirea unei infracțiuni.

19. În ceea ce privește dispozițiile criticate, Curtea observă că acestea trebuie coroborate cu prevederile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, care reglementează organele de stat cu atribuții în domeniul securității naționale, acestea fiind Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază, precum și Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Justiției, prin structuri interne specializate. Astfel, obligația prevăzută de dispozițiile criticate incumbă oricărui dintre organele anterior menționate, care, potrivit legii, au competențe în domeniul securității naționale, iar nu doar Serviciului Român de Informații.

20. În continuare, Curtea apreciază ca fiind neîntemeiată și susținerea potrivit căreia se ajunge la o încălcare a competenței funcționale a organelor de stat cu atribuții în domeniul securității naționale, prin reglementarea în art. 61 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală a sintagmei „în timpul exercitării atribuțiilor prevăzute de lege”, spre deosebire de lit. a) și b) ale aceluiași articol care se referă la „infracțiunile care constituie încălcări ale dispozițiilor și obligațiilor a căror respectare o controlează, potrivit legii”, respectiv „infracțiunile săvârșite în legătură cu serviciul de către cei aflați în subordinea ori sub controlul lor”.

21. Curtea constată că, în principiu, noțiunea de competență funcțională este utilizată în legătură cu organele specializate ale statului care realizează activitatea judiciară. Curtea observă că în doctrină s-a precizat că aceasta este acea formă de competență prin raportare la care este stabilită activitatea de judecată sau de urmărire penală pe care o poate efectua instanța, respectiv organele de urmărire penală, fiind deopotrivă forma de competență prin raportare la care este stabilită activitatea judecătorească de drepturi și libertăți sau a judecătorească de cameră preliminară. Spre exemplu, competența funcțională stabilește după felul atribuțiilor jurisdicționale ce revin fiecărei categorii de instanțe, și anume judecata în primă instanță, judecata în apel, judecata în recurs.

22. Extrapolând la domeniul securității naționale, rezultă că, în ceea ce privește competența funcțională a organelor de stat cu atribuții în domeniul securității naționale, aceasta este dată de art. 2 din Legea nr. 51/1991 și presupune realizarea securității naționale prin cunoașterea, prevenirea și înlăturarea amenințărilor interne sau externe ce pot aduce atingere valorilor prevăzute în art. 1 al aceluiași act normativ. Prin urmare, Curtea reține că dispozițiile art. 61 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, care reglementează în sarcina organelor de ordine publică și siguranță națională obligația de a întocmi procese-verbale despre împrejurările constatate în timpul exercitării atribuțiilor prevăzute de lege, în cazul existenței unei suspiciuni rezonabile cu privire la săvârșirea unor infracțiuni, nu reprezintă un aspect al competenței funcționale atribuite organelor de stat cu atribuții în domeniul securității naționale.

23. Sub acest aspect, prin Decizia nr. 91 din 28 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 20 aprilie 2018, Curtea a constatat că scopul în care sunt utilizate activitățile întreprinse în domeniul securității naționale este diferit de cel al activității procesual penale. Primele se axează pe cunoașterea, prevenirea și înlăturarea amenințărilor interne sau externe cu scopul realizării securității naționale, iar celelalte au ca scop tragerea la răspundere penală a persoanelor care au săvârșit infracțiuni. Astfel, într-o interpretare

sistematică și teleologică, rezultă că Legea nr. 51/1991 și Codul de procedură penală au finalități diferite, care se reflectă și în scopul pentru care este dispusă autorizarea unor activități specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului/măsura supravegherii tehnice.

24. Cu alte cuvinte, existența unei situații care constituie amenințare la adresa securității naționale nu presupune în mod automat și necesar pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni contra securității naționale, mijloacele de preîntâmpinare a amenințărilor la adresa securității naționale neputându-se rezuma la combaterea infracțiunilor. Or, o atare limitare ar însemna, în realitate, imposibilitatea acestor organe de a-și exercita competențele prevăzute de dispozițiile legale în vigoare.

25. Într-o succesiune logică, premisa este reprezentată de exercitarea de către organele de stat cu atribuții în domeniul securității naționale a atribuțiilor lor, în cadrul competențelor și limitelor prevăzute de legislația în vigoare, iar nu de constatarea existenței unei suspiciuni rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, care să determine exercitarea acestor atribuții.

26. Astfel, potrivit art. 198 alin. (2) și art. 288 alin. (1) din Codul de procedură penală, „procesele-verbale întocmite de organele prevăzute la art. 61 alin. (1) lit. a)—c) constituie acte de sesizare a organului de urmărire penală și nu au valoarea unor constatări de specialitate în procesul penal”, respectiv „organul de urmărire penală este sesizat [...] prin actele încheiate de alte organe de constatare prevăzute de lege [...]”. Procesul-verbal întocmit potrivit art. 61 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală de către organele de stat cu atribuții în domeniul securității naționale constituie, așadar, un act de sesizare a organului de urmărire penală, iar nu o exercitare a atribuțiilor ce se circumscriu competenței lor funcționale.

27. Obligația instituită în sarcina acestor organe reprezintă, în fapt, o reglementare particulară a obligației de a încunoaștința organele judiciare competente atunci când se constată săvârșirea unor infracțiuni, obligație ce incumbă unui număr mare de persoane/organe. Spre exemplu, art. 291 din Codul de procedură penală reglementează obligația oricărei persoane cu funcție de conducere în cadrul unei autorități a administrației publice sau în cadrul altor autorități publice, instituții publice ori al altor persoane juridice de drept public, precum și a oricărei persoane cu atribuții de control, care, în exercitarea atribuțiilor lor, au luat cunoștință de săvârșirea unei infracțiuni pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu, de a sesiza de îndată organul de urmărire penală și de a lua măsuri pentru ca urmele infracțiunii, corpurile delictive și orice alte mijloace de probă să nu dispară.

28. Referitor la critica, potrivit căreia folosirea sintagmei „în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu” în detrimentul sintagmei „în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu” ar permite organelor de siguranță națională să realizeze acțiuni intruzive în viața particulară și de familie a oricărui cetățean, aspect considerat neconstituțional și împotriva ordinii de drept într-un stat democratic, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată, întrucât autorii excepției de neconstituționalitate pleacă de la o premisă greșită, aceea potrivit căreia obligația prevăzută de dispozițiile art. 61 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală ar sta la baza desfășurării activității organelor de stat în domeniul securității naționale.

29. Având în vedere aceste aspecte, Curtea constată că niciuna dintre criticile autorilor excepției nu poate fi reținută, dispozițiile criticate neîncălucând prevederile constituționale invocate de aceștia.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Andrei Gheorghe Beiușan, Gheorghe Beiușan și Livia Mitrică în Dosarul nr. 273/35/2017/a1 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori — Judecătorul de cameră preliminară și constată că dispozițiile art. 61 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori — Judecătorul de cameră preliminară și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 noiembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 848

din 12 decembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 40, în ansamblu, și ale art. 40 pct. 4, 5 și 6, în special, din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Atilla	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 28, 29 și 30 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Vasile Andrieș în Dosarul nr. 2.063/105/2018 al Tribunalului Prahova — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.389D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Ministerul Apărării Naționale a transmis, la dosar, note scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 28 august 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.063/105/2018, **Tribunalul Prahova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28, 29 și 30 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare.** Excepția a fost ridicată de Vasile Andrieș într-o cauză având ca obiect anularea unor decizii de pensie.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție, prin nemotivarea în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 a urgenței reglementării, și a art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală, prin imixtiunea Guvernului în competența legislativă a Parlamentului. Autorul consideră că prevederile art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 prin care se modifică o lege organică sunt contrare

prevederilor art. 1 alin. (4) din Constituție, precum și art. 73 alin. (3) lit. p) privind reglementarea prin lege organică a regimului general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială, care reprezintă un ansamblu de acțiuni, decizii și măsuri întreprinse de societate pentru prevenirea, diminuarea sau înlăturarea consecințelor unor evenimente considerate ca riscuri sociale asupra condițiilor de viață ale populației.

7. Autorul mai susține nerespectarea art. 115 alin. (6) din Constituție, fiind încălcat dreptul fundamental la pensie, prevăzut de art. 47 alin. (2) din Constituție, prin reducerea cuantumului pensiei de serviciu de la 80% la 65% și limitarea cuantumului pensiei la 85% din baza de calcul pentru o vechime mai mare de 25 de ani. Consideră că modificările aduse art. 28—30 din Legea nr. 223/2015 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 cuprind norme dezavantajoase față de vechea lege a pensiilor militare de stat (Legea nr. 164/2001) care stabilea o limită de 100% din baza de calcul. Prin neinclusiunea primelor sunt excluși abuziv militarii din categoria beneficiarilor de pensii militare.

8. Autorul consideră, de asemenea, că se încalcă principiul egalității în drepturi, prin crearea unor discriminări evidente între pensionarii militari și alte categorii de pensionari la stabilirea bazei de calcul, cuantumului și limitei maxime a pensiilor militare de stat.

9. În fine, autorul excepției susține că se încalcă și dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta referitoare la previzibilitatea legii, întrucât militarul pensionar (care se poate raporta, în aceste condiții, doar la prevederile legii) nu este în măsură să își adapteze conduita în mod corespunzător și nici să aibă reprezentarea corectă a derulării procedurii pensionării, a condițiilor de pensionare sau a condițiilor de recalculare a pensiei.

10. **Tribunalul Prahova — Secția I civilă** consideră că nu s-ar putea reține încălcarea art. 16 din Constituție, privind egalitatea în drepturi, prin modificările aduse art. 28—30 din Legea nr. 223/2015, de art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, întrucât aceste modificări vizează o întreagă categorie de pensionari, fără discriminare. Nu se poate concluziona în sensul unei discriminări, comparând situația legală a pensionarilor militari cu cea a altor categorii de pensionari, egalitatea în drepturi având în vedere persoane sau categorii de persoane aflate în aceeași situație juridică. De asemenea, nici încălcarea art. 47 alin. (2) din Constituție nu poate fi reținută, dreptul la pensie nefiind afectat prin modificarea textelor de lege care reglementează modul de determinare a bazei de calcul folosite pentru stabilirea pensiei militare de stat și a cuantumului pensiei de serviciu. Garantarea dreptului la pensie nu impune egalitatea condițiilor de pensionare sau a cuantumului pensiilor între diverse categorii de pensionari. În exercitarea atribuției de legiferare, Parlamentul, potrivit art. 73 din Constituție, și Guvernul, în limitele date și în condițiile art. 108, pot determina, pentru persoane din aceeași categorie profesională, condiții de stabilire a pensiei ce se pot modifica în funcție de evoluția economico-socială.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului** arată că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 366 din 30 mai 2017, nr. 443 din 21 iunie 2016 și nr. 204 din 30 martie 2017, exprimat în sensul că situația diferită în care se găsesc persoanele în funcție de aplicarea principiului *tempus regit actum* nu poate fi considerată ca fiind contrară dispozițiilor constituționale referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de partea Ministerul Apărării Naționale, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 28, 29 și 30 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015, astfel cum au fost modificate prin art. 40 pct. 4, 5 și 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015. Curtea observă că, alături de criticile intrinseci care privesc conținutul dispozițiilor art. 28, 29 și 30 din Legea nr. 223/2015, cu modificările și completările ulterioare, autorul excepției formulează și critici de neconstituționalitate extrinsecă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, care, prin art. 40, modifică prevederile de lege criticate. Prin urmare, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate atât dispozițiile art. 40, în ansamblu, cât și cele ale art. 40 pct. 4, 5 și 6, în special, dispoziții cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015. Dispozițiile legale ce formează obiectul excepției stabilesc reguli privind baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat, cuantumului pensiei de serviciu și limita pensiei în raport cu baza de calcul.

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, art. 1 alin. (5), potrivit căruia „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie, art. 73 alin. (3) lit. p), potrivit cărora regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția

socială se reglementează prin lege organică, art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență ale Guvernului și limitele acestor ordonanțe.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 237 din 16 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 632 din 30 iulie 2019, și Decizia nr. 43 din 22 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 24 aprilie 2019). Astfel, cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă privind modificarea unor prevederi ale Legii nr. 223/2015 prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, Curtea a reținut că interdicția extinderii prerogativelor legislative delegate ale Guvernului și asupra domeniului legilor organice este prevăzută, în mod expres, de art. 115 alin. (1) din Constituție, în care se arată că „Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice”. Aceste prevederi constituționale nu au în vedere însă și ordonanțele de urgență, al căror domeniu de reglementare este delimitat de prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție. În același context, Curtea a amintit că, prin Decizia nr. 27 din 10 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 10 aprilie 1998, a statuat în sensul că ordonanța, fiind expresia unei delegări legislative, în mod necesar implică și posibilitatea modificării sau abrogării legilor în vigoare, în funcție de limitele abilitării legislative. De asemenea, prin Decizia nr. 102 din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 11 decembrie 1995, Curtea a reținut că prin ordonanțe Guvernul poate „să reglementeze primar, să modifice sau să abroge reglementarea existentă”.

18. Referitor la critica de neconstituționalitate extrinsecă privind încălcarea art. 1 alin. (4) și art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție prin adoptarea de către Guvern a Ordonanței de urgență nr. 57/2015, Curtea a constatat că aceasta este neîntemeiată, deoarece Guvernul poate adopta, pe de-o parte, ordonanțe simple, în domenii care nu fac obiectul legilor organice, în baza unei legi speciale de abilitare, lege care va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite aceste ordonanțe, în temeiul art. 115 alin. (1)—(3) din Constituție, iar, pe de altă parte, ordonanțe de urgență, numai în situații extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată, cu obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora, în temeiul art. 115 alin. (4)—(6) din Legea fundamentală. Cât privește ordonanțele de urgență, Legea fundamentală prevede condiții diferite, reglementate de art. 115 alin. (4)—(6), care nu se referă însă și la interdicția reglementării în domeniul legilor organice. Prin urmare, critica referitoare la încălcarea art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție, potrivit căruia protecția socială se reglementează prin lege organică, este neîntemeiată.

19. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă, raportată la dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție, din perspectiva lipsei situației extraordinare care a determinat emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, Curtea a reținut că în nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 modificările

aduse Legii nr. 223/2015 au fost justificate de faptul că în cuprinsul acestei legi „există prevederi arbitrare în interpretare care pot determina diferențieri de tratament aplicabil pensionarilor în etapa de stabilire, recalculare și/sau actualizare a pensiilor militare de stat”, iar „în condițiile neadoptării măsurilor de modificare și completare a Legii nr. 223/2015, este imposibilă emiterea normelor juridice de rang inferior și există riscul apariției unui nou val de litigii de anvergura celui din anii 2010—2012”. Curtea a apreciat că situația extraordinară care a impus reglementarea de urgență a dispozițiilor art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 are în vedere consecințele neconstituționale pe care le atrage o reglementare care este susceptibilă de a genera tratamente diferite pentru persoane aflate în situații identice și față de care apariția unui val semnificativ de litigii este doar un efect secundar. O reglementare neclară, care are ca efect interpretări arbitrare, este contrară nu doar prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, dar și principiului constituțional al egalității în drepturi, potrivit căruia persoanele care se află în situații similare trebuie să se bucure de un tratament juridic identic, iar constatarea acestor consecințe, în timpul demersurilor autorităților, prilejuite de imediata intrare în vigoare a unei asemenea reglementări, justifică o intervenție legislativă imediată a Guvernului, potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție, destinată prevenirii acestor rezultate contrare Legii fundamentale. Așa fiind, Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale antereferte.

20. Referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă și invocarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a reținut că deschiderea dreptului la pensie este guvernată de principiul *tempus regit actum*, neputându-se considera că reglementările anterioare acestui moment, referitoare la condițiile acordării dreptului la pensie, generează o așteptare legitimă. Astfel, până la momentul pensionării, se pot succeda mai multe reglementări, care stabilesc condiții de pensionare diferite, relevantă fiind însă doar cea aplicabilă la momentul acordării acestui drept. Așa fiind, Curtea a apreciat că și această critică este neîntemeiată, în același sens pronunțându-se și prin Decizia nr. 656 din 30 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 8 martie 2019.

21. Cât privește pretinsul tratament discriminatoriu generat de modificările legislative criticate, Curtea a reținut, în acord cu cele statuate și prin Decizia nr. 861 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 22 ianuarie 2007, că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări. De altfel, Legea nr. 223/2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data de 27 iulie 2015, dar, potrivit art. 123 din această lege, actul normativ urma să intre în vigoare la data de 1 ianuarie 2016. Însă modificările operate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 au intervenit anterior intrării în vigoare a Legii nr. 223/2015, astfel încât această din urmă lege nu își produsese încă efectele. Prin urmare, nu se poate susține că, în temeiul aceleiași legi, anumite categorii de pensionari au beneficiat de un tratament juridic mai favorabil.

22. Totodată, Curtea a stabilit că pensionarii din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională reprezintă o categorie distinctă de alte categorii de pensionari, beneficiari ai unor pensii de serviciu. Astfel, legiuitorul, instituind beneficiul unor pensii acordate în condiții mai avantajoase anumitor categorii profesionale, a înțeles să instituie reglementări diferite, diferențe care au ca fundament particularitățile acestor profesii. Astfel, cât privește susținerile referitoare la pretinsa discriminare pe care dispozițiile de lege criticate o creează în raport cu alte categorii de beneficiari ai pensiilor de serviciu, precum și în raport cu cadrele militare pensionate sub imperiul reglementărilor anterioare, Curtea a reținut că diferitele categorii de beneficiari ai unor pensii de serviciu nu se află în situații identice, aceștia fiind supuși, de altfel, unor acte normative diferite. Având în vedere criteriile apreciate ca relevante pentru acordarea acestui tip de pensie, legiuitorul este liber să instituie condiții diferite privind acordarea dreptului la pensie, fără ca deosebirea de tratament juridic dintre diferitele categorii socioprofesionale să aibă semnificația încălcării prevederilor art. 16 din Constituție.

23. Referitor la critica privind încălcarea art. 16 din Constituție prin instituirea plafonului pensiei de serviciu de 85% din baza de calcul, Curtea a subliniat că dreptul la pensie este un drept fundamental, consacrat de art. 47 alin. (2) din Constituție, și care se exercită în condițiile prevăzute de lege. Astfel, legiuitorul este liber să stabilească în ce condiții și pe baza căror criterii se acordă pensia, baza de calcul și cuantumul acesteia, în raport cu situația concretă a fiecărui titular al dreptului. Legiuitorul poate să prevadă și o limită minimă a cuantumului pensiei, precum și plafonul maxim al acesteia. Art. 30 din Legea nr. 223/2015 prevede, ca și în cazul tuturor celorlalte tipuri de pensie de serviciu, că, indiferent de rezultatul calculului aritmetic privind adăugarea sporurilor, cuantumului pensiei acordate nu poate fi mai mare de 85% din baza de calcul. Curtea a apreciat că această reglementare nu are caracter discriminatoriu, ci reprezintă o dispoziție de plafonare

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vasile Andrieș în Dosarul nr. 2.063/105/2018 al Tribunalului Prahova — Secția I civilă și constată că prevederile art. 40, în ansamblu, și ale art. 40 pct. 4, 5 și 6, în special, din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Prahova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 12 decembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

a cuantumului pensiei, care se înscrie între prerogativele legiuitorului.

24. În raport cu aceste considerente, Curtea a reținut că dispozițiile art. 30 din Legea nr. 223/2015, care instituie un plafon de 85% din baza de calcul pentru cuantumului pensiei de serviciu, nu contravin dispozițiilor din Legea fundamentală invocate (a se vedea în același sens și Decizia nr. 652 din 30 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 13 februarie 2019).

25. Referitor la critica de neconstituționalitate privind încălcarea unor drepturi fundamentale, prin Decizia nr. 349 din 22 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 722 din 22 august 2018, paragrafele 21 și 22, Curtea a reținut că cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege. Aceste prevederi au fost interpretate în jurisprudența Curții Constituționale în sensul că acordă în exclusivitate legiuitorului atribuția de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestor drepturi, inclusiv modalitățile de calcul al cuantumului lor. Acesta, în considerarea unor schimbări intervenite în posibilitățile de acordare și dimensionare a drepturilor de asigurări sociale, poate modifica, ori de câte ori consideră că este necesar, criteriile de calcul al cuantumului acestor drepturi, dar cu efecte numai pentru viitor. Prin urmare, ține de opțiunea liberă a legiuitorului stabilirea veniturilor realizate de titularii dreptului la pensie care se includ în baza de calcul pentru stabilirea cuantumului pensiilor. Așadar, Curtea a apreciat că dispozițiile de lege criticate, care stabilesc veniturile în funcție de care se calculează baza de calcul al pensiei militare de serviciu, nu afectează drepturi fundamentale.

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 474 din 20 martie 2020

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI
DE SĂNĂTATE
Nr. 402 din 13 martie 2020

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.782/576/2006 privind înregistrarea și raportarea statistică a pacienților care primesc servicii medicale în regim de spitalizare continuă și spitalizare de zi

Având în vedere Referatul de aprobare nr. VSC 3.825 din 20.03.2020 al Ministerului Sănătății și nr. DG 1.075 din 13.03.2020 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

în temeiul prevederilor:

— Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 2 lit. a)—d) și art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — În anexa nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.782/576/2006 privind înregistrarea și raportarea statistică a pacienților care primesc servicii medicale în regim de spitalizare continuă și spitalizare de zi, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 14 din 9 ianuarie 2007, cu modificările și completările ulterioare, Nota 1 privind situațiile speciale se modifică după cum urmează:

„Notă 1 privind situațiile speciale

Situații speciale	Cod
Suspiciune de accident de muncă	1
Suspiciune de boală profesională	2
Accident rutier	3
Vătămare corporală	4
Internare nevoluntară conform Legii sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, republicată	5
Infecție confirmată cu COVID-19	6
Suspiciune/Testare pentru infecție cu COVID-19, neconfirmată	7”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare începând cu luna martie 2020.

p. Ministrul sănătății,
Horațiu Moldovan,
secretar de stat

Președintele Casei Naționale
de Asigurări de Sănătate,
Adela Cojan

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

pentru modificarea Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 840/2018 privind aprobarea regulilor de confirmare din punctul de vedere al datelor clinice și medicale la nivel de pacient pentru cazurile spitalizate în regim de spitalizare continuă și de zi, precum și a metodologiei de evaluare a cazurilor neconfirmate din punctul de vedere al datelor clinice și medicale pentru care se solicită reconfirmarea

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale relații contractuale nr. DRC 276 din 13.03.2020 și al Direcției generale medic șef nr. 859 din 12.03.2020,

în temeiul dispozițiilor:

— art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 96 alin. (1) lit. a), b) și g) din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019, cu modificările ulterioare;

— Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 397/836/2018 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2018 a Hotărârii Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.782/576/2006 privind înregistrarea și raportarea statistică a pacienților care primesc servicii medicale în regim de spitalizare continuă și spitalizare de zi, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 840/2018 privind aprobarea regulilor de confirmare din punctul de vedere al datelor clinice și medicale la nivel de pacient pentru cazurile spitalizate în regim de spitalizare continuă și de zi, precum și a metodologiei de evaluare a cazurilor neconfirmate din punctul de vedere al datelor clinice și medicale pentru care se solicită reconfirmarea, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 30 martie 2018, cu completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **În anexa nr. 1, punctul 18 va avea următorul cuprins:**
„18. B08 Cazuri internate și externate în aceeași zi

Motiv: În cele mai multe situații de acest fel este vorba despre o eroare de înregistrare a datei de internare și/sau de externare ori despre un caz cu posibilitate de rezolvare în spitalizare de zi.

Excepții: De la această regulă fac excepție cazurile decedate, cazurile care sunt clasificate în grupurile de diagnostice specifice spitalizării de zi, cazurile pentru care la rubrica Situații speciale s-a bifat: Infecție confirmată cu COVID—19 sau Suspiciune/Testare pentru infecție cu COVID—19, neconfirmată”.

Art. II. — Direcțiile de specialitate ale Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate, spitalele, precum și Școala Națională de Sănătate Publică, Management și Perfecționare în Domeniul Sanitar București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aplică începând cu luna martie 2020.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Adela Cojan

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

NORMĂ

privind autorizarea fondului de pensii ocupaționale

În temeiul prevederilor art. 68 lit. a)—c) din Legea nr. 1/2020 privind pensiile ocupaționale, în baza prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5 lit. c), art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 11 martie 2020,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta normă reglementează procedura, condițiile de autorizare și documentele care trebuie depuse la Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare A.S.F., în procesul de autorizare a fondurilor de pensii ocupaționale.

Art. 2. — Termenii și expresiile utilizate în prezenta normă au semnificația prevăzută la art. 3 din Legea nr. 1/2020 privind pensiile ocupaționale, denumită în continuare *Lege*.

CAPITOLUL II

Înființarea fondurilor de pensii ocupaționale

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 3. — (1) Fondul de pensii ocupaționale se constituie pe bază de contract de societate, potrivit dispozițiilor Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *Codul civil*, potrivit prevederilor Legii și ale prezentei norme.

(2) Inițiativa constituirii unui fond aparține exclusiv unui administrator autorizat, în conformitate cu decizia adoptată de către structura de conducere a acestuia, potrivit competențelor stabilite prin actul constitutiv.

Art. 4. — Sediul fondului de pensii ocupaționale este același cu cel al administratorului.

Art. 5. — (1) Angajatorul semnează un contract de administrare cu un administrator, contract prin care fondul de pensii ocupaționale își însușește un prospect sub condiția autorizării acestuia de către A.S.F.

(2) Prin contractul de administrare, angajatorul împuternicește administratorul să reprezinte fondul de pensii ocupaționale în raporturile cu terții, inclusiv în fața instanțelor judecătorești.

SECȚIUNEA a 2-a

Contractul de societate

Art. 6. — Contractul de societate este întocmit în formă scrisă de către administrator și are următorul conținut minim:

a) denumirea fondului de pensii ocupaționale și a administratorului;

b) fundamentarea legală a constituirii fondului de pensii ocupaționale;

c) durata fondului de pensii ocupaționale;

d) obiectivele fondului de pensii ocupaționale;

e) drepturile și obligațiile părților;

f) unitatea de fond — definiția, descrierea, valoarea inițială;

g) forța majoră — definire;

h) clauze de continuare a contractului cu moștenitorii participanților;

i) clauze privind încetarea contractului în condițiile prevăzute în Codul civil și de Lege, proceduri și modalități de protecție a participanților în asemenea cazuri;

j) dispoziții din care să rezulte că participanții devin parte contractuală prin semnarea actului individual de aderare;

k) alte clauze.

SECȚIUNEA a 3-a

Modificarea contractului de societate

Art. 7. — Modificarea contractului de societate se poate face la propunerea administratorului, cu acordul angajatorului/angajatorilor.

Art. 8. — (1) Pentru a obține decizia de aprobare a modificării contractului de societate, administratorul depune la A.S.F. o cerere însoțită de următoarele documente:

a) nota de fundamentare a administratorului;

b) proiectul actului adițional la contractul de societate;

c) documentul de informare și solicitare a acordului angajatorului/angajatorilor;

d) dovada obținerii acordului angajatorului/angajatorilor;

e) dovada plății taxei de autorizare a modificării contractului de societate.

(2) Nota de fundamentare prevăzută la alin. (1) lit. a) conține cel puțin următoarele:

a) motivația modificării contractului de societate;

b) modificările propuse de administrator, evidențiate comparativ;

c) mențiunea că exprimarea acordului angajatorului/angajatorilor trebuie să se realizeze în termen de 30 de zile calendaristice de la data transmiterii documentului de informare și solicitare către acesta/aceștia.

(3) Documentul de informare și solicitare a acordului angajatorului/angajatorilor prevăzut la alin. (1) lit. c) conține cel puțin:

a) modificările propuse la contractul de societate, evidențiate comparativ cu prevederile din contractul în vigoare;

b) mențiunea că exprimarea acordului angajatorului/angajatorilor trebuie să se realizeze în termen de 30 de zile calendaristice de la data transmiterii documentului;

c) în cazul în care mai mulți angajatori contribuie pentru angajații proprii la același fond de pensii ocupaționale, mențiunea că angajatorii care nu sunt de acord cu modificările propuse la contractul de societate pot solicita în scris transferul angajaților proprii la un alt fond de pensii ocupaționale, fără penalități de transfer, toate cheltuielile aferente transferului fiind în sarcina administratorului;

d) în cazul în care mai mulți angajatori contribuie pentru angajații proprii la același fond de pensii ocupaționale,

mențiunea că, în situația în care niciun angajator nu este de acord cu modificările propuse, modificarea contractului de societate nu are loc;

e) în cazul în care un singur angajator contribuie la un fond de pensii ocupaționale, mențiunea că, în cazul în care acesta nu își manifestă acordul cu privire la modificările propuse de către administrator, modificarea contractului de societate nu are loc.

Art. 9. — (1) A.S.F. analizează cererea de aprobare a modificării contractului de societate în termen de 30 de zile calendaristice de la înregistrarea ultimului document aferent cererii, transmis de către solicitant, și aprobă sau respinge prin decizie modificarea contractului de societate.

(2) Orice solicitare a A.S.F. privind informații suplimentare sau modificarea documentelor prezentate inițial întrerupe termenul prevăzut la alin. (1), un nou termen începând să curgă de la data depunerii respectivelor informații sau modificări, depunere care nu poate fi făcută mai târziu de 30 de zile calendaristice de la data solicitării A.S.F., sub sancțiunea respingerii cererii prevăzute la alin. (1).

(3) În situația în care documentele depuse sunt incomplete, ilizibile sau se constată depunerea acestora într-o formă necorespunzătoare, precum și lipsa unor documente, se solicită completarea sau înlocuirea acestora, după caz, în termen de 30 de zile calendaristice de la data solicitării A.S.F., sub sancțiunea respingerii cererii prevăzute la alin. (1).

Art. 10. — (1) Neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a uneia dintre condițiile prevăzute la art. 8 atrage respingerea cererii privind modificarea contractului de societate.

(2) Decizia de aprobare sau decizia de respingere se comunică solicitantului în termen de 10 zile lucrătoare de la adoptare.

(3) Decizia de respingere poate fi contestată la instanța judecătorească competentă, în conformitate cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 11. — O nouă cerere privind aprobarea modificării contractului de societate poate fi transmisă A.S.F. numai după ce au fost remediate deficiențele care au constituit motivele de respingere a cererii inițiale.

CAPITOLUL III

Autorizarea fondului de pensii ocupaționale

SECȚIUNEA 1

Condiții de autorizare

Art. 12. — În vederea autorizării fondului de pensii ocupaționale, la momentul depunerii cererii de autorizare, acesta trebuie să îndeplinească cumulativ condițiile prevăzute de Lege, precum și următoarele:

a) fondul să fie constituit prin contract de societate, contract întocmit cu respectarea prevederilor prezentei norme privind conținutul minim;

b) angajatorul/angajatorii să facă dovada existenței a cel puțin 100 de viitori participanți;

c) administratorul să fie autorizat de A.S.F. sau de autorități competente dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European;

d) depozitarul activelor fondului de pensii ocupaționale să fie avizat de A.S.F. în condițiile Legii și ale normelor emise în aplicarea acesteia;

e) auditorul financiar al fondului de pensii ocupaționale să fie avizat de A.S.F., în condițiile Legii și ale normelor emise în aplicarea acesteia.

SECȚIUNEA a 2-a

Documentația necesară pentru autorizarea fondului de pensii ocupaționale

Art. 13. — Decizia de autorizare a fondului de pensii ocupaționale se eliberează în baza unei cereri pentru autorizarea fondului de pensii ocupaționale, întocmită de către administrator conform anexei nr. 1.

Art. 14. — Cererea de autorizare a fondului de pensii ocupaționale se depune de către reprezentantul legal al administratorului la A.S.F., însoțită de următoarele documente, în copie:

a) documentul care atestă autorizarea ca administrator de fonduri de pensii ocupaționale, eliberat de către A.S.F. sau de către autorități competente dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, după caz;

b) contractul de administrare încheiat între administrator și angajator, întocmit conform anexei nr. 2;

c) contractele de depozitare și custodie încheiate între administratorul fondului și depozitar, contracte încheiate sub condiția autorizării fondului de pensii ocupaționale și care intră în vigoare la data autorizării acestuia;

d) contractul încheiat între administratorul fondului și auditorul financiar, pentru auditarea activității fondului de pensii ocupaționale, contract încheiat sub condiția autorizării fondului de pensii ocupaționale și care intră în vigoare la data autorizării acestuia;

e) contractul de societate, autorizat;

f) proiectul prospectului fondului de pensii ocupaționale;

g) actul individual de aderare la contractul de societate;

h) dovada plății taxei pentru cererea de autorizare.

Art. 15. — A.S.F. poate verifica orice aspect legat de cererea de autorizare a fondului de pensii ocupaționale, fiind îndreptățită să se adreseze autorităților competente, inclusiv dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European sau să solicite alte documente și informații din alte surse.

SECȚIUNEA a 3-a

Procedura de aprobare sau respingere a cererii de autorizare a fondului de pensii ocupaționale

Art. 16. — (1) A.S.F. verifică dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Lege și de prezenta normă, autorizează contractul de societate și, în termen de 30 de zile calendaristice de la înregistrarea acestuia, emite decizia de autorizare sau decizia de respingere a cererii de autorizare a fondului de pensii ocupaționale.

(2) Orice solicitare a A.S.F. de informații suplimentare sau de modificare a documentelor prezentate întrerupe termenul prevăzut la alin. (1), un nou termen începând să curgă de la data depunerii respectivelor informații sau modificări, depunere care nu poate fi făcută mai târziu de 30 de zile calendaristice de la data solicitării A.S.F., sub sancțiunea respingerii cererii de autorizare a unui fond.

(3) În situația în care documentele depuse sunt incomplete, ilizibile sau se constată depunerea acestora într-o formă necorespunzătoare, precum și lipsa unor documente, se solicită completarea sau înlocuirea acestora, după caz, în termen de

30 de zile calendaristice de la data solicitării A.S.F., sub sancțiunea respingerii cererii de autorizare a unui fond.

(4) Decizia de autorizare sau de respingere, după caz, se comunică în termen de 10 zile lucrătoare de la adoptarea acesteia.

Art. 17. — (1) A.S.F. respinge cererea de autorizare a fondului de pensii ocupaționale în condițiile prevăzute de Lege.

(2) În cazul respingerii cererii de autorizare a unui fond, A.S.F. informează administratorul care a formulat cererea despre motivele respingerii.

Art. 18. — (1) Decizia de respingere a cererii de autorizare a fondului poate fi atacată la instanța judecătorească competentă, în conformitate cu prevederile Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) O nouă cerere de autorizare poate fi transmisă A.S.F. numai dacă au fost remediate deficiențele care au constituit motivele de respingere a cererii inițiale.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Elena-Doina Dascălu

București, 16 martie 2020.
Nr. 12.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 19. — (1) Documentele depuse la A.S.F. sunt numerotate, semnate pentru conformitate de către reprezentanții legali ai solicitantului și sunt însoțite de un opis.

(2) Documentele și informațiile prevăzute în prezenta normă se transmit în limba română, iar documentele emise într-o altă limbă vor fi depuse în original, în formă autentică, după caz, împreună cu traducerea legalizată.

(3) A.S.F. poate solicita, în scris, orice informații sau documente suplimentare, dacă cele prezentate nu sunt suficiente ori relevante pentru realizarea evaluării sau dacă documentația prezintă alte deficiențe.

Art. 20. — Nerespectarea prevederilor prezentei norme se sancționează în conformitate cu dispozițiile cap. XIV din Lege.

Art. 21. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta normă.

Art. 22. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

ANEXA Nr. 1

C E R E R E pentru autorizarea fondului de pensii ocupaționale

1. Denumirea fondului:		
2. Denumirea administratorului solicitant:		
3. Împuternicit:		
	(numele, prenumele și funcția)	(numărul de telefon)
4. Persoana de contact:		
	(numele, prenumele și funcția)	(numărul de telefon)
5. Certificat de înregistrare al administratorului eliberat de către Oficiul Național al Registrului Comerțului: (seria, numărul și data emiterii)		
6. Codul unic de înregistrare al administratorului la Oficiul Național al Registrului Comerțului:		
7. Documentul care atestă autorizarea de administrare emisă de către Autoritatea de Supraveghere Financiară sau de către autorități competente dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European:		
(numărul și data emiterii)		
Semnătură împuternicit:		
Data:		
False declarații sau omisiuni intenționate ale unor fapte pot constitui încălcări ale legii penale.		

CONTRACT-CADRU DE ADMINISTRARE

— model —

Prezentul contract se încheie între:

Societatea, cu sediul în, persoană juridică română, înregistrată
(denumirea)la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr., cod unic de înregistrare, cod IBAN,
deschis la, nr. și data deciziei de autorizare ca administrator, emisă de către Autoritatea de Supraveghere Financiară
(A.S.F.),, codul de înscriere în Registrul A.S.F., reprezentată legal
prin, în calitate de administrator al fondului de pensii ocupaționale,
(numele, prenumele, C.I./B.I. seria nr.)denumită în continuare *administrator*,și
Societatea, cu sediul în, persoană juridică română, înregistrată
(denumirea)la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr., cod unic de înregistrare, cod IBAN,
deschis la, în calitate de angajator**Obiectul contractului**Art. 1. — (1) Obiectul prezentului contract îl constituie administrarea schemei de pensii ocupaționale propusă de către
angajator în cadrul fondului de pensii ocupaționale(2) Prin *administrare*, în sensul prezentului contract, părțile înțeleg

(3) Angajatorul împuternicește administratorul în vederea realizării obiectului prezentului contract.

(4) Principiile schemei de pensii ocupaționale sunt

(5) Administratorul este obligat să respecte eventualele limitări ce ar decurge din prevederile prezentului contract.

Durata contractului

Art. 2. — Durata prezentului contract este de

Prețul contractului

Art. 3. — Prețul contractului; modalități de plată

Art. 4. — Pentru administrarea fondului de pensii ocupaționale, administratorul percepe următorul comision de
administrare:

o un procent de pe lună din activul net al fondului;

o sumă de pe lună, plătită de către angajator.

Obligațiile administratorului

Art. 5. — Obligațiile administratorului sunt

Art. 6. — În vederea ducerii la îndeplinire a obligațiilor ce îi revin, administratorul va acționa numai în interesul participanților
la fondul de pensii ocupaționale și va lua toate măsurile necesare pentru prevenirea, înlăturarea, limitarea pierderilor, precum și
pentru exercitarea și încasarea drepturilor convenite aferente activelor din portofoliul administrat.

Art. 7. — Evidențele administratorului referitoare la participanți, contribuții, investiții și pensii ocupaționale

Art. 8. — Procedurile privind modalitățile de soluționare a sesizărilor și reclamațiilor, precum și procedurile de remediere
a deficiențelorArt. 9. — Administratorul va comunica participanților la fondul de pensii ocupaționale orice informație cerută de aceștia și
având legătură cu obiectul prezentului contract, conform Legii nr. 1/2020 privind pensiile ocupaționale.**Drepturile angajatorului și ale participanților**

Art. 10. — Drepturile angajatorului și ale participanților la fondul de pensii ocupaționale sunt

Obligațiile angajatorului

Art. 11. — Obligațiile angajatorului sunt

Răspunderea părților

Art. 12. — Administratorul răspunde pentru orice prejudiciu produs angajatorului și/sau participanților prin:

a) încălcarea actelor normative și/sau a reglementărilor legale în vigoare;

b) dol;

c) neexecutarea sau executarea defectuoasă a obligațiilor asumate prin prezentul contract.

DepozitareaArt. 13. — Administratorul este împuternicit prin prezentul act să încheie un contract cu o instituție de credit avizată de
A.S.F. pentru activitatea de depozitare și custodie a activelor fondurilor de pensii ocupaționale, care să fie responsabilă pentru
ținerea în siguranță a tuturor activelor fondului de pensii ocupaționale, precum și pentru îndeplinirea tuturor celorlalte obligații
legale în legătură cu activitatea de depozitare.**Auditul**Art. 14. — Administratorul este împuternicit prin prezentul act să încheie un contract cu persoane fizice sau juridice, persoane
active, avizate de A.S.F., membre ale, care să fie responsabile pentru auditarea situațiilor financiar-contabile
ale fondului de pensii ocupaționale, precum și pentru îndeplinirea tuturor celorlalte obligații legale în legătură cu activitatea de audit.

Art. 15. — Modalitățile de control exercitate de către auditori

Forța majoră

Art. 16. — Forța majoră înlătură răspunderea, dacă este comunicată în termen de zile calendaristice de la data apariției și demonstrată în termen de zile calendaristice de la data apariției.

Modificarea contractului

Art. 17. — Modificarea prezentului contract se va face prin act adițional, cu acordul părților, modificările urmând a intra în vigoare la data aprobării acestora de către A.S.F.

Încetarea contractului

Art. 18. — (1) Prezentul contract încetează de plin drept și fără intervenția instanței de judecată în cazurile prevăzute de lege și de reglementările speciale privind pe oricare dintre părți.

(2) Transferul activelor aferente conturilor individuale ale participanților se va realiza conform prevederilor legale.

Litigii

Art. 19. — (1) Modul de rezolvare a litigiilor

(2) Instanța competentă este

Dispoziții finale

Art. 20. — Prezentul contract-cadru de administrare intră în vigoare de la data

Prezentul contract-cadru de administrare s-a încheiat astăzi,, în două exemplare originale, câte unul pentru fiecare parte contractantă.

Administrator,

.....

Angajator,

.....

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă

privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României

Având în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, aprobată prin Legea nr. 43/2012, cu completările ulterioare, ale Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și ale hotărârii Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României din data de 20 martie 2020,

Banca Națională a României hotărăște:

Începând cu data de 23 martie 2020, nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României este de 2% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

Mugur Constantin Isărescu

București, 20 martie 2020.

Nr. 8.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

